

Народа още не спѣше. Празнуваше за новото юначество на своя царевичъ и за освобождението на Света Гора. Кога видѣха Марко да иде съ хубавата Ангелина, по-радостно го посрещнаха. Не легна никой тая нощъ, всички кѣщи свѣтѣха, свирѣха музики, пѣха се весели пѣсни.

Сутринѣта трѣгнаха сватове да канятъ за царската сватба. Събра се и цѣлия народъ при камения дворецъ. Тогава дойде стария егуменъ отъ манастиря Свети Архангелъ и вѣнча царевича съ Ангелина.

Три недѣли празнува Прилепъ тая сватба.

Отмъщение

Три недѣли радостно си преживѣ Крали Марко, но не бѣше за по-дълго.

Не свикна хубавата Ангелина съ него, все напротивъ му отиваше. Лоши думи говорѣше за него и не уважаваше юначеството му.

Разсърди се Марко и замина. Трѣгна по балканитѣ, по полетата: тука за народа се биеше, тамъ само за юначество. Заживѣ бурно, безъ мира.

Три писма му писва Ангелина да се върне, или да я пусне свободна. Той не стори нищо. Отговори: да си иде, ако намѣри по-добъръ юнакъ отъ него.

Научи се за това Беле костурчето, юнакъ помалъкъ отъ Марко, но хитъръ. Отиде въ Прилепъ и полѣга хубавата Ангелина съ него да избѣга.

Последно писмо писа жената и като не получи отговоръ, реши се и отиде съ Беле костурчето. Когато трѣгваха, отнесоха сабята на Марко и голѣмата чаша, която събираше седемдесетъ оки.

Научи се царевича за тежката изневѣра и голѣма мъка го налегна. Но не се върна въ Прилепъ, а превари и по-рано, като калугеръ, отиде въ Костуръ.